Algorytmy Przetwarzania Obrazów

Operacje na obrazach (II)

WYKŁAD 2 Dla studiów stacjonarnych 2022/2023

Dr hab. Anna Korzyńska, prof. IBIB PAN

Powtórzenie

Manipulacje histogramem

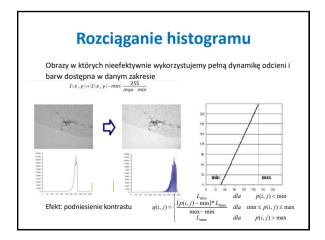
Histogram definicja Histogram to wykres słupkowy przedstawiający ilość pikseli o każdej potencjalnej wartości występującej w obrazie. - Statystyka odzwierciedlająca rozkład jasności punktów w obrazie. - Pewna estymata rozkładu jasności oryginalnego obrazu analogowego i rzeczywistości . Histogram Garali Wartość Market 1975-8 Market 1975-8

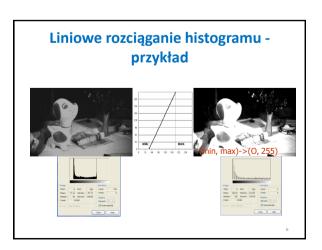
Operacje na histogramie

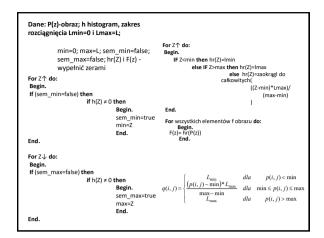
Obrazy bardzo często zawierają elementy, które są trudne do zauważenia głównie dlatego, że obiekty są mało zróżnicowane w stosunku do otoczenia.

Operacje na histogramach:

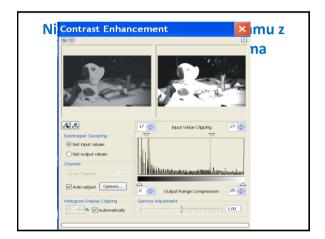
- Rozciąganie: z zakresu p1-p2 do zakresu q3-q4, (w szczególności gdy q3=0, q4=Lmax – rozciąganie do pełnego dostępnego zakresu poziomów szarości z i bez przepwłnienia na poziomie 5% ilości pikseli).
- 2. Wyrównanie selektywne typu equalizacja

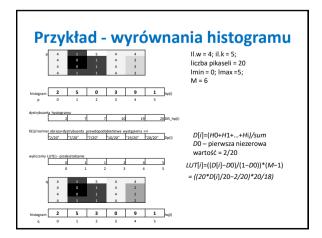

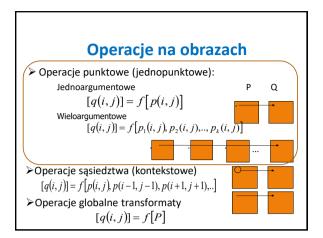

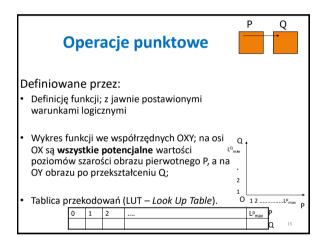
Operacje na obrazach

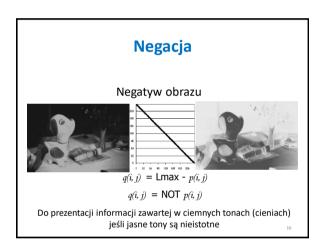

Operacje punktowe (lokalne, jednopunktowe)

Oprogramowanie:

- a. negacji,
- b. progowania,
- c. progowania z zachowaniem poziomów szarości,
- d. Progowanie z dwoma progami

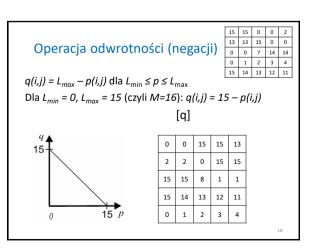

Dane: P(z)-obraz;

hr(Z) i F(z) - wypełnić
zerami

For Z↑ do:
Begin.
hr(Z)= Lmax-Z
End.

For wszystkich
elementów f obrazu do:
Begin.
F(z)= hr(P(z))
End.

Progowanie

Jest to taka wersja operacji zmniejszenia ilości poziomów szarości do dwóch, dla której istnieje możliwość arbitralnego wyboru wartości progu (p_1) czyli szarości granicznej, od której przyporządkowujemy wyższy poziom szarości (najczęściej biel) oraz dla której i poniżej której przyporządkowujemy niższy próg szarości (najczęściej czerń).

$$q = \begin{cases} L_{\min} & \text{dla } p \leq p_1 \\ L_{\max} & \text{dla } p > p_1 \end{cases}$$

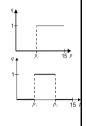
Różne typy progowania

Progowanie z pojedynczym progiem segmentacji

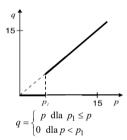
$$q = \begin{cases} L_{\min} & \text{dla } p \leq p_1 \\ L_{\max} & \text{dla } p > p_1 \end{cases}$$

Progowanie przedziałami

$$q = \begin{cases} L_{\text{max}} & \text{dla } p_1 \leq p \leq p_2 \\ L_{\text{min}} & \text{dla } p < p_1 \text{ lub } p > p_2 \end{cases}$$

Operacja progowania z jednym progiem i zachowaniem poziomów szarości

Laboratorium 3

Zadanie 1

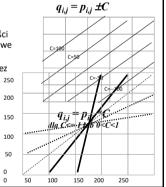
Zastosowanie: Kompozycje artystyczne Maskowanie binarną maską Jako element

> operacji rekonstrukcji

obrazów

Opracowanie algorytmu i uruchomienie funkcjonalności realizującej operacje punktowe wieloargumentowych:

- dodawania obrazów, z i bez wysycenia
- dodawanie, dzielenie i mnożenie obrazów przez liczbę całkowitą, z i bez wysycenia
- liczenia różnicy bezwzględnej obrazów.

Dodawanie obrazów

Przekroczenie zakresów poziomów szarości regulujemy:

- Wagami,
- Funkcją modulo,
- Skalowaniem wyniku liniowe

Zastosowanie do:

- · łączenia masek
- · efekty nałożenia obiektów i przenikania

Mnożenie obrazów

Przekroczenie zakresów poziomów szarości regulujemy:

- Funkcją modulo,
- Skalowaniem wyniku

Odejmowanie obrazów

· różnica bezwzględna

- Przekroczenie zakresów poziomów szarości regulujemy . Wagami,
- Funkcia modulo,
- Skalowaniem wyniku liniow

Obraz po liniowym rozciągnięciu histogramu do podwojenia zakresu

Zastosowanie do:

- Pokazania różnicy między obrazami, zwłaszcza w przypadku, gdy porównywane obrazy są nierozróżnialne wzrokowo
- 2. Angiografii różnicowej

Laboratorium 3

Zadanie 2

Opracowanie algorytmu i uruchomienie funkcjonalności realizującej operacje logiczne na obrazach monochromatycznych i binarnych:

- and
- xor

Przy okazii prosze umożliwić Przy okazji proszę umoziiwic użytkownikowi zamianę obrazów z maski binarnej na maskę zapisaną na 8 bitach i na odwrót (jeśli w wybranym środowisku i języku jest to możliwe). Proszę pamiętać o sprawdzeniu zgodności typów i rozmiarów obrazów stanowiących operandy. Poziom jasności n jest zapisany w kodzie dwójkowym jako kombinacja ośmiu 0 i 1:

Czerń 00000000

Biel 11111111 127 01000001

Operacje logiczne:

NOT NOT(1)=0; NOT(0)=1

1 AND 1=1; 0 AND 0=0; 1 AND 0=0; 0 AND 1=0 1 OR 1=1; 0 OR 0=0; 1 OR 0=1; 0 OR 1=1 AND OR

XOR

1 XOR 1=0; 0 XOR 0=0; 1 XOR 0=1; 0 XOR 1=1

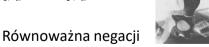
W operacjach jednopunktowych dwuargumentowych logicznych na obrazach działania prowadzone są na odpowiednich pikselach obrazów stanowiących argumenty danej operacji. W szczególności działania prowadzone są

na bitach o tej samej wadze.

Maska 100 → % D Normal Background

Operacja logiczna jednoargumentowa na obrazie **NOT**

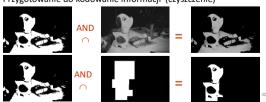
q(i, j) = NOT p(i, j)

Operacja logiczna AND na obrazach

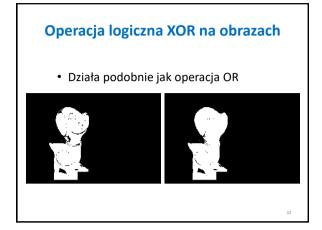
- Maskowanie, czyli selekcja fragmentów obrazów, zwanych ROI, (ang. region of interest) na podstawie binarnej maski
- Zacieśnianie maski
- Przygotowanie do kodowanie informacji (czyszczenie)

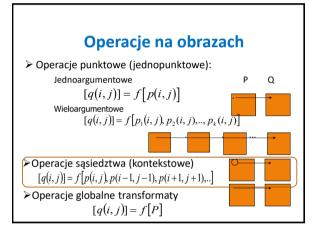

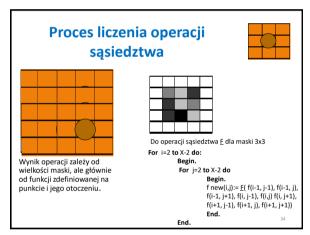
Operacja logiczna OR na obrazach

- · Rozszerzanie maski
- Nakładanie informacji szyfrowanej

Laboratorium 4

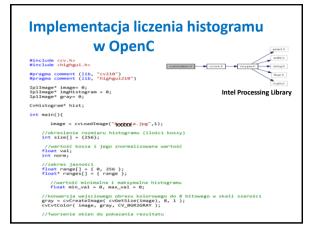
Proszę dołączyć bibliotekę OpenCV i korzystać z niej przygotowując poszczególne funkcjonalności.

Biblioteka OpenCV

Biblioteka OpenCV

- OpenCV (Open source computer vision) to biblioteka funkcji przystosowanych do zastosowań w komputerowej wizji, czyli do wykorzystania przy tworzeniu oprogramowania pracującego w trybie czasu rzeczywistego.
- Powstała dla firmy Intel, przeszła w ręce firmy Itseez którą następnie wchłonął Intel.
- Jest biblioteką darmową pod licencją opensource BSD license
- Zawiera ponad 500 algorytmów i około 5000 funkcji – bardzo efektywnych i szybkich
- Jest napisana w C++
- Obsługuje wiele języków programowania pod różnymi systemami operacyjnymi (C++, Python, Java and MATLAB oraz może pracować pod Windows, Linux, Android i Mac OS.).


```
cvNamedkindow("original",1);
cvNamedkindow("gray",1);
cvNamedkindow("stogram",1);
cvNamedkindow("stogram",1);
//obrazy z których zostanie obliczony histogram
Iplimage* images[] = { gray };
//brzenie okień do pokazania rezultatu
// przygotowanie pustego histogramu
hist = cvCreateHist( 1, size, CV_HIST_ARRAY, ranges,1);
// boliczenie histogramu zobrazów
cv// znalezienie minimalnej i maksymalnej wartości histo
cvGetHinMasHistValue(hist, Saim,val, Sama_val);
// tworzenia Sbitowego obrazu do pokazania histogramu
imgHistogram = cvCreateImage(cvSize(256, 50),8,1);
cvRectangle(imgHistogram, cvboint(0,0), cvPont(256,50),
CV_RGB(255,255,255),CV_FILLED);
//rysowanie histogramu jasoości pikseli znormalizowanego od 0 do 50
for(int 1=0) i < C255, i+1)
vone = cvRound(val*50/max,val);
cvLinet(ingHistogram, cvPoint(i,50), cvPoint(i,50-norm),CV_RGB(0,0,0));
}
//pokazanie okien z rezultatem
cvShowImage("original", image);
cvShowImage("original", image);
cvShowImage("histogram, ingHistogram );
// zapis obrazy histogramu do piłku
cvSaveImage("histogram, ingHistogram);
// zapis obrazy histogram do piłku
cvSaveImage("histogram, ingHistogram);
// rapis obrazy intogramu do piłku
cvSaveImage("histogram, ingHistogram);
return 0;
}
```

```
* @function EqualizeHist_Demo.cpp
    @brief Demo code for equalizeHist function
  * @author OpenCV team
#include "opency2/imgcodecs.hpp"
                                                                                                                             //! [Load image]
//! [Convert to grayscale]
cutcolor (src, src, COLOR BGR2GRAY);
//! [Convert to grayscale]
//! [Lonvert to grayscale]
//! [Apply Histogram Equalization]
Mat dist;
equalizeHist[ src, dist ];
//! [Apply Histogram Equalization]
//! [Display results]
imshow("Source image", src );
imshow("Equalized image", dist );
//! [Display results]
#include "opencv2/highgui.hpp
#include "opencv2/imgproc.hpp"
#include <iostream>
using namespace cv;
using namespace std;
                                                                                                                                   imshow( "Equalized Image", dst );

//! [Display results]

//! [Wait until user exits the program]

waitKey();
   //! [Load image]
   //*[Load Inlage]
CommandLineParser parser( argc, argv, "{@input | xxxxx| input image}" );
Mat src = imread( samples::findFile( parser.get<String>{ "@input" ) ),
IMREAD_COLOR);
                                                                                                                                    //! [Wait until user exits the program]
                                                                                                                                    return 0:
   if( src.empty() )
       cout << "Could not open or find the image!\n" << endl;
       cout << "Usage: " << argv[0] << " <Input image>" << endl;
                                                                                                                                  OpenCV has a function to do
                                                                                                                                  this, cv2.equalizeHist()
```

OpenCV dla Python

- Instalacja:
 - pip install numpy (niezbędne do działania openCV ze względu na obliczenia macierzowe obrazów)
 - pip install opencv-python
- · Wczytanie:
 - import cv2 as cv
- Test:
 - print(cv.__version__)

OpenCV.js

• Ładowanie biblioteki:

```
<script src="opencv.js"
type="text/javascript"></script>
```

• Po załadowaniu jest gotowy do użycia:

```
imgElement.onload = function() {
    let mat = cv.imread(imgElement);
    cv.imshow('canvasOutput', mat);
    mat.delete();
};
```

OpenCV dla C++

- Opcia 1:
 - #include "opencv2/core/core.hpp"
 - cv::Mat H = cv::findHomography(points1, points2, CV RANSAC, 5);
- Opcja 2:
 - #include "opencv2/core/core.hpp"
 - · using namespace cv;
 - Mat H = findHomography(points1, points2, CV_RANSAC, 5);

OpenCV dla Java

- · import org.opencv.core.Core;
- import org.opencv.core.CvType;
- import org.opencv.core.Mat;
- ulokowanie pliku opencv-300.jar w katalogu \opencv\build\java
- a biblioteki opencv_java3xx.dll library w katalgu: \opencv\build\java\x64 (64-bitowy system) lub \opencv\build\java\x86 (32-bitowy system).

Laboratorium 4

Zadanie 1

Opracowanie algorytmu i uruchomienie funkcjonalności realizującej operacje:

wygładzania liniowego oparte na typowych maskach wygładzania operacjach sąsiedztwa (uśrednienie, uśrednienie z wagami, filtr gaussowski – przedstawione według zasady wybran na wykładzie) przestawionych użytkownikowi jako maski do wyboru, spośród następujących

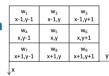
 wyostrzania liniowego oparte na 3 maskach laplasjanowych (podanych w wykładzie) przestawionych użytkownikowi maski do wyboru,

 0 1 0 1 1 1 1 1 2 1

 kierunkowej detekcji krawędzi w oparciu o maski 8 kierunkowych masek Sobela (podstawowe 8 kierunków) przestawionych użytkownikowi do wyboru, Wybór sposobu uzupełnienie marginesów/brzegów w operacjach sąsiedztwa je według zasady wybranej spośród następujących zasad: wybraną wartością stałą n narzuconą przez użytkownika: BORDER_CONSTANT wypełnienie wyniku wybraną wartością stałą n narzuconą przez użytkownika: BORDER_CONSTANT wypełnienie wyniku wybraną wartością stałą n narzuconą przez użytkownika wyliczenie ramki według BORDER_REFLECT

wyliczenie ramki według BORDER_WRAP

Operacje wygładzania

Podstawowe zadanie wygładzania: usuwanie zakłóceń z obrazu

Filtracja liniowa (metody *konwolucyjne*, tzn. uwzględniające pewne otoczenie przetwarzanego piksela):

$$g(x,y) = \sum_{k=1}^{n} w_k f_k(x,y)$$

n - liczba punktów (pikseli) otoczenia wraz z pikselem przetwarzanym f(x,y) - wartość piksela o współrzędnych x,y obrazu pierwotnego g(x,y) - wartość piksela o współrzędnych x,y obrazu wynikowego w_k - waga k-tego piksela otoczenia

Wygładzanie

• Python:

Filtr jedynkowy (o równych wagach) W openCV - normalized box filter

.cv2.blur(src, ksize[, dst[, anchor[, borderType]]]) → dst

• C++

void blur(InputArray src, OutputArray dst, Size ksize,
Point anchor=Point(-1,-1),
int borderType=BORDER DEFAULT)

• JS

cv.blur(src, dst, ksize, anchor, cv.BORDER DEFAULT);

Zadanie 1

Argumenty

Argumenty wejściowe:

- src obraz wejściowy
- ksize jądro przekształcenia
- anchor punkt zaczepienia jądra przekształcenia
- dst obraz wyjściowy
- borderType określa postępowanie z pikselami brzegowymi

Metody operacji na pikselach wchodzących w skład skrajnych kolumn i wierszy

- 1. Wartości pikseli są nieokreślone (xxxxxxxxxx)
- 2. Pozostawienie wartości pikseli bez zmian
- 3. Nadanie pikselom wartości arbitralnie zadanych przez użytkownika (np. same wartości "0", "15", "10" itd.
- 4. Operacje z zastosowaniem kolumn i wierszy pomocniczych (zdublowanie (powielenie) -skrajnych wierszy i kolumn)
- 5. Operacje z wykorzystaniem pikseli z istniejącego sąsiedztwa.
 - Lewa skrajna kolumna (oprócz pikseli górnego i dolnego rogu) kierunki 0,1,2,6,7,
 - Lewa skrajna kolumna piksel w górnym rogu kierunki 0, 6,7, Lewa skrajna kolumna (piksel w dolnym rogu) kierunki 0,1,2,
 - Prawa skrajna kolumna (oprócz pikseli górnego i dolnego rogu) kierunki 2.3.4.5.6.
 - Prawa skrajna kolumna piksel w górnym rogu kierunki 4,5,6,
 - Prawa skrajna kolumna (piksel w dolnym rogu) kierunki 2,3,4,
 - Górny skrajny wiersz (oprócz pikseli z lewego i prawego rogu) kierunki 4,5,6,7,0
 - Dolny skrainy wiersz (oprócz pikseli z lewego i prawego rogu) kierunki 0.1.2.3 4.

Wartości brzegowe

- Wiele funkcji (klas) w OpenCV przyjmuje jako argument wejściowy zmienną określającą jak należy postępować z pikselami brzegowymi
- Typowo jest to parametr borderType

/* Various border types, image boundaries are denoted with '|'

- * BORDER_REPLICATE: aaaaaa|abcdefgh|hhhhhhh
- BORDER REFLECT: fedcba|abcdefgh|hgfedcb
- BORDER_REFLECT_101: gfedcb|abcdefgh|gfedcba
- BORDER_WRAP: cdefgh|abcdefgh|abcdefg
- BORDER_CONSTANT: iiiiii|abcdefgh|iiiiii
 - with some specified 'i' $^*/$

Operacje wyostrzania i detekcji krawędzi

Metoda: konwolucja + maska filtracji górnoprzepustowej(FG).

W wyostrzaniu stosuje się metody numeryczne aproksymujące pochodną.

Zadanie wyostrzania:

- · podkreślenie na obrazie konturów obiektów
- podkreślenie na obrazie punktów informatywnych (np. wierzchołki dla wielokątów, zakończenia, skrzyżowania, rozgałęzienia linii dla rysunków technicznych, wykresów lub pisma).

wyostrzania: wydobycie i uwypuklenie krawędzi obiektu.

Detekcja (wykrywanie) krawędzi (edge detection) Jest to technika segmentacji obrazu, polegająca na znajdowaniu pikseli krawędziowych przez sprawdzanie ich sąsiedztwa.

Krawedź

Zbiór pikseli na krzywej mający taką właściwość, że piksele w ich sąsiedztwie, lecz po przeciwnych stronach krzywej mają różne poziomy jasności.

Cel detekcji

znalezienie lokalnych nieciągłości w poziomach jasności obrazu oraz granic obiektów zawartych w obrazie.

Cyfrowa wersja gradientu

Pochodna pionowa G_x funkcji f(x,y)

 $G_{\mathbf{v}} = [f(x+1,y-1) + 2f(x+1,y) + f(x+1,y+1)] -$ -[f(x-1,y-1)+2f(x-1,y)+f(x-1,y+1)]

x-1 -1 -2 -1 0 0 0

Pochodna pozioma G, funkcji f(x,y)

 $G_{v} = \left[f(x-1,y+1) + 2f(x,y+1) + f(x+1,y+1) \right] -$ -[f(x-1,y-1)+2f(x,y-1)+f(x+1,y-1)]

 $G(x,y) = \sqrt{G_x^2 + G_y^2}$

-2 0 0

Cyfrowa wersja laplasjanu

 $L(x,\,y) = [\,f\,(x+1,\,y) + f\,(x-1,\,y) + f\,(x,\,y+1) + f\,(x,\,y-1) - 4\,f\,(x,\,y)]$

1 -4 0

Gradient: wrażliwy na intensywność zmiany; używany tylko do detekcji krawędzi; Laplasjan: podaje dodatkową informację o położeniu piksela względem krawędzi (po jasnej czy po ciemnej stronie).

<u>Uwaga:</u> Dla operacji wyostrzania współczynnik maski K=1

Filtry uwypuklające krawędzie (w założonym kierunkowe lub ogólnie)

- Zmniejszają udział lub wręcz usuwają informację o obszarach jednorodnych, uwypuklając informację o krawędziach
- Suma współczynników maski równa 0
- Konieczność skalowania

1	0	- 1
1	0	-1
1	0	-1

1	-1	-1
1	-2	-1
1	1	1

1	-2	1
-2	4	- 2
1	-2	1

Laplasjan/ogólny filtr

• Python:

cv2.Laplacian(src, ddepth[, dst[, ksize[, scale[, delta[, borderType]]]]]) → dst

• C++

void Laplacian(InputArray src, OutputArray dst, int ddepth, int ksize=1, double scale=1, double delta=0, int borderType=BORDER_DEFAULT)

• 19

cv2.Laplacian(src, dst, cv.CV_8U, ksize, scale, 0, cv.BORDER_DEFAULT);

cv2.filter2D(src, ddepth, kernel[, dst[, anchor[, delta[, borderType]]]]) \rightarrow dst

Ogólnie – filtr 2D - argumenty

- Argumenty wejściowe:
 - src obraz wejściowy
 - ddepth głębokość obrazu wyjściowego (ddepth = -1 dla zachowania wartości z obrazu wejściowego)
 - kernel jądro przekształcenia
 - anchor punkt zaczepienia jądra przekształcenia
 - delta (opcjonalnie) stała dodana do wartości obrazu
 - dst obraz wyjściowy
 - borderType określa postępowanie z pikselami brzegowymi
 - scale (opcjonalne) określenie liczby przez którą mnożymy w celu przeskalownaia

Ogólnie – filtr 2D

Argumenty wejściowe: obraz, rozmiar otoczenia

· Python:

cv2.filter2D(src, ddepth, kernel[, dst[, anchor[, delta[, borderType]]]]) → dst

• C++

void filter2D(InputArray src, OutputArray dst, int ddepth, InputArray kernel, Point anchor=Point(-1,-1), double delta=0, int borderType=BORDER_DEFAULT)

JS

cv.filter2D(src, dst, cv.CV_8U, cv.Mat.eye(3, 3, cv.CV_32FC1),
anchor, 0, cv.BORDER_DEFAULT);

Metody skalowania tablic obrazów wynikowych

Cel skalowania: sprowadzanie wartości pikseli do zakresu [0, (M-1)]

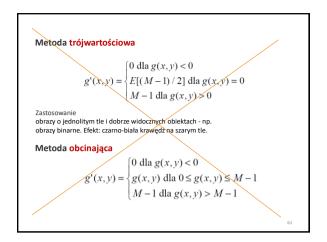
Metoda proporcjonalna

$$g'(x,y) = \frac{g(x,y) - g(x,y)_{\min}}{g(x,y)_{\max} - g(x,y)_{\min}} \cdot (M-1)$$

Własność:

Równomierne przeskalowanie wszystkich pikseli obrazu. Końcowy efekt: obraz z zakresu [0, (*M-1*)]

60

Projekty egzaminacyjne

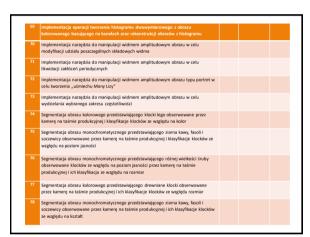
12	Przeniesienie oprogramowania stworzonego na zajęciach przedmiotu APO tak, aby działał dla systemu operacyjnego iOS		
13	Implementacja operacji wyliczenia transformaty odległościowej i wykorzystanie jej do rozdzielenia obiektów stykających się		
14	Segmentacja z obrazu monochromatycznego/binarnego zawierającego znaki pisarskie o różnych kształtach; poszukujemy wśród nich znaków o kształtach wklęsłych np.: *, C, itp		
	Segmentacja obrazu monochromatycznego/binarnego zawierających cyfry i ich rozpoznawania z zastosowaniem sieci neuronowych		
16	Segmentacja obrazów kolorowych z wykorzystaniem klasteryzacji.		
17	Implementacja progowania obrazu prawdopodobieństwa przypasowania do zadanej tekstury przy użyciu wariancji jasności		
18	Implementacja narzędzia do tworzenia panoramy na postawie serii zdjęć kolorowych		
19	Implementacja wybranych funkcjonalności w przestrzeni HSV		
20	Implementacja ekstrakcji linii pionowych i poziomych za pomocą operacji morfologicznych		
21	Segmentacja z obrazu monochromatycznego/binarnego obszarów zawierających obiekty o kształtach zawierających odcinki zbiegające po różnym kątem (rogi) z wykorzystaniem morfologii matematycznej		
22	Implementacja operacji filtracji logicznych na obrazach binarnych; - rozwinięcie możliwości wyświetlania i zapisywania jako obraz uzyskiwanych na podstawie fragmentów histogramu		
23	Program prezentacji zasad przebiegu procesu wprowadzania i korekcji zniekształceń radiometrycznych z wykorzystaniem obrazów		

	Program prezentacji sposobu działania metody α-NN (α najbliższych sąsiadów) z wizualizacją przestrzeni cech przed i po fazie uczenia oraz w czasie klasyfikacji		
25	Implementacja operacji przenikania obrazów monochromatycznych		
26	Implementacja narzędzia do rozciągania i zawężania histogramu z jednoczesnym zastosowaniem funkcji logarytmicznej i odwróconej funkcji logarytmicznej		
27	Implementacja operacji wyliczania otoczki wypukłej obiektu w obrazie binarnym		
	Implementacja operacji wyliczenia średniej i średniej kroczącej (okienkowej) z serii obrazów		
29	Program ukrywania i odczytu obrazu w pliku graficznym		
30	Implementacja operacji rekonstrukcji morfologicznej		
	Implementacja odszumiania przez uśredniania obrazów tego samego obiektu oraz implementacja operacji różnicy A-B i B-A		
	Implementacja operacji regulowanego rozciągania zakresów poziomów jasności w obrazach monochromatycznych analogicznie do rozwiązania prezentowanego na wykładzie		
33	Implementacja operacji tworzenia histogramu dwuwymiarowego z obrazu monochromatycznego i jego matematycznego przekształcenia oraz rekonstrukcji obrazów z histogramu		
	Segmentacja obrazu monochromatycznego zawierających emotikony z różnymi emociami		

35	Segmentacja obrazu monochromatycznego zawierających drobne obrzy symboliczne obserwowane przez kamerę na taśmie produkcyjnej i otoczenie ich prostokątem dopasowanym do ich rozmiarów.		
36	Program do konstrukcji obrazów monochromatycznych z obrazów kolorowych według wskazań użytkownika co do konwersji koloru		
37	Implementacja wyrównania histogramu obrazu kolorowego wykorzystując dowolne lub wszystkie kanały kolorów w modelu L*a*b*		
38	Implementacja funkcji reprezentacji obrazu monochromatycznego w postaci obrazów o zawężonym zakresie poziomów szarości wyznaczonych według wskazań użytkownika		
	Przeniesienie oprogramowania stworzonego na zajęciach tak, aby działał dla systemu operacyjnego ANDROID		
40	Segmentacja obrazu monochromatycznego zawierających cyfry i litery (jak w polskich tablicach rejestracyjnych samochodów).		
41	Segmentacja obrazu monochromatycznego zawierających drobne metalowe element obserwowane przez kamerę na taśmie produkcyjnej i otoczenie ich prostokątem dopasowanym do ich rozmiarów.		
42	Program do pseudokolorowania obrazów monochromatycznych według skali barw odpowiadającej tęczy		
43	Implementacja funkcji wykonywania wyrównania histogramu obrazu kolorowego wykorzystując HSV lub HSI		
	Implementacja funkcji reprezentacji obrazu monochromatycznego w postaci ośmiu binarnych obrazów dla każdego bitu oddzielnie		
	Segmentacja obrazów z wykorzystaniem klasteryzacji kolorów		

Uwagi ogólne dotyczące algorytmów

- Omawiając algorytm próbujemy określić czas i pamięć potrzebne do jego wykonania dlatego dyskusja nad algorytmami obejmuje m.in. zagadnienie złożoności obliczeniowej.
- Typowy błąd: mylenie złożoności obliczeniowej i programowej.
- rypowy orga. miynie złożoności odniczeniowej piograniowej Generalnie, długość programu realizującego algorytm ma mało wspólnego z szybkością wykonania, a nawet z wymaganą wielkością pamięci. (Jeśli jakaś relacja istnieje, to jest ona wręcz odwrotna) Algorytmy "złożone" są zwykle szybsze niż "proste". Np. program dla FFT (nierekurencyjny) jest dłuższy i bardziej złożony niż program realizujący wzór sumy dla transformaty. Jednak wykonuje się znacznie szybciej. Podobnych przykładów dostarczają algorytmy sortowania.
- dostarczają algorytmy sortowania. Czesto atrakcyjniej formy algorytmu, jako dużo krótszej niż nierekurencyjna, a liczba operacji w obu formach jest taka sama. W takich przypadkach należy pamietać o kosztach wywołań rekurencyjnych, potrzebie przechowywania wartości rejestrów w pamiejci itp. Jeśli liczba wywołań jest mała w porównaniu z liczba innych operacji, to ich koszt może być opłacalny z powodu prostoty programu. W innych przypadkach algorytmy w formie nierekurencyjnej dają programy wydajniejsze.

 O ile prostota programowania może wydawać się atrakcyjna programiście, który jest ograniczony czasem i planuje uruchomienie programu z niewielką ilością danych, o tyle jest szkodliwa w przypadkach zastosowań użytkowych przy dużych zbiorach danych.

Material:

- · Materiały wykładowe POBD z zeszłego roku na **UBIKu**
- · T.Pavlidis, Grafika i Przetwarzanie Obrazów, WNT Warszawa 1987.
- · I.Pitas, Digital image processing, algorithms and applications, John Wiley &Sons, Inc. 2000, (UBI w katalogu \APOD\Pitas).